

* PATRIA - FIDES - LABOR - VIRTUS *

Mallorca Dominical

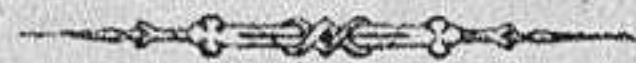
REVISTA BILINGÜE

TOM III

que comprèn desde el número 153 fins al 205
publicats durant l'añy 1900,

SOTS DIRECCIÓ D' EN BARTOMEU FERRÁ

PALMA

IMPRENTA DE JUSEP MIR

Cadena de Cort, número 11

* PATRIA - FIDES - LABOR - VIRTUS *

Calluna Dominica

REVISTA BILINGÜE

TOM III

que comienza desde el número 103 hasta el 302

publicada durante 1890

SEDE DIRECTIVA EN BARTOLME PERA

PALESTRA

IMPRESION EN LA PALESTRA

1890

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

DOMINICA INFRA OCTAVA DE NADAL

JUSEP y Maria, mare de Jesús, estavan admirats de les coses que se deyan d' Ell. ¿De què provenia la admiració de Jusep y Maria? De que tenian sos còrs ben disposts, y atenián de veres y únicament al servici de Deu: de aquí que los fés gran impressió tot quant se deya de Jesús ¿Y perque la major part dels cristians, ni se impressionan ni se esmenan després de molts d' anys de venir considerant y celebrant les festes de tan gran misteri? A causa de la poca aplicació y de no fer propòsits firmes ó d' olvidarse d'ells, passades dites festes; á causa de no atendre, tal volta, més que á la forma exterior de les meteixes, falsetjant el fi que se proposa la Iglesia en sa celebració, y per no emprendre may de veres l' aprofitament espiritual.

Y los benehi Simeón, y digué á Maria, mare de Jesús: Aquest está posat per ser ruina y resurrecció de molts en Israel.

Ab tals paraules, profetisa Simeón que Cristo havia de causar directament la santificació y salvació de molts en Israel, é indirectament la perdició de molts altres, que per malicia no lo havían de rebrer, ni havían de abraçar sa doctrina; per lo cual, Cristo los havia de desamparar y condemnar; y en demés assolar aquell temple y república per medi dels emperadors Tito y Vespasiano. La consideració de dita profecia, avuy ja realisada, y les causes que asigna per els mals que havían de sobrevenir, ¿no es motiu suficient per omplirnos de saludable temor? Cert que la venguda de Cristo ocasionará en tots temps la perdició de cuants viuen en tibiesa espiritual y en faltes voluntaries. Convé, dones, evitar cuidadosament y ab gran atenció, cualsevol falta, per petita que sia, aspirar sempre á lo més perfect, perque la venguda de Cristo sia per la nostra resurrecció y no per la nostra ruina.

Y una espasa travessarà ta propia ánima. Ab tals paraules significa Simeón á la Verge, els vivissims dolors que havia de patir en son cor per els cruels torments en que havia de veurer un día al seu fill Jesús. ¿No podia aquest sant vellét dissimular á la Mare de Deu, en moment tan solemne, les tristes noves de les penes de son amat Fill, y deixarla gosar de sa dolça companyia sens anutjarla? Bé poria: més l' Esperit Sant lo feu parlar perque les digués y atormentassen el Puríssim Cor ab tant llarch y cruel martiri; y així la Verge, com la més estimada, no estigués desprovista de la més preciosa prenda del diví amor, que es el patir. ¿Volém noltros ser estimats per Deu? ¿Volém amar molt á Deu? Pues, abraçam nos ab les penes, donammos á les mortificacions, deixammos despreciar, rendiguém nostron judici y voluntat als altres, prenim tot quant nos molesta com á vingut de la ma de Deu, y sufrimhó ab paciència. Tal es el camí estrèt que conduceix al cel: caminém valerosament per ell, fins á la mort, y així viurém y morirém amats y amadors de Deu.

MOSSEN JOAN.

Á L' AVENCH D' EN CORBERA

(RECORD HISTÓRICH)

Cada vegada que 't veng á veurer record l' història del teu passat, y entre lesombres de ton fosch antre hi veig encara taques de sang.

¿Còm se 'm presenta devant la vista de n' *Infantilla* lo cap tayat!; ¡justa venjansa del valent Nunyo perque tes aygües feu desviar!

Y en mitj del cúmulo de les idèes que en ta presencia me vin passant, n' hi destrihi una qu' apar que 'm diga: ¡la Creu va sempre sobre l' alfang ...!

A. G. R.

MALLORQUINS HONORABLES

VI

EL REY EN JAUME

NASQUÈ el 1.er de Febrer de 1208. Fill de don Pere II, rey d' Aragó y Catalunya, y de donya Maria, filla d' en Guillerme de Montpeller, va está per algún temps assota d' en Simó de Monfort, cavaller francès, inimich de lo seu pare; faltantli poch perque s' en aprofitassin d' aquesta circumstancia, los seus oncles, aspirants á la corona que llegítimament á ell li pertocava, y que al cap derrer va obtení, després dels deguts juraments.

Segons diu el cronista Desclot, D. Jaume, als vint anys, era un homo sá, ben format, forsarrut, y de molt bones qualitats de cor y d' ánima; caritatiu, d' agradable tracte, valent y fogós defensor de la Fé cristiana, cuantra els sarrahins, que en aquell temps dominavan gran part de l' Espanya.

Sols contava 22 anys, quant ab motiu d' haver els mallorquins apressades unes cuantes embarcacions catalanes, emprengué la conquesta d' aquesta illa, desitjós d' estendre el Reynat de Jesu-Crits y lo seu propi. Sortiren les naus aragoneses del port de Salou el 6 de Septembre de 1229, y abans d' arribá corregueren dos grans temporals, en que, desbaratades y sensa timó moltes d' elles, se veyan ja del tot apurats els mariners que les guiavan, quant el Rey en Jaume, ajonollantse devant una imatge de la Mare de Deu que duya dins la seua nau, (a) li suplicá calmás aquella tormenta, prometent dedicarli la primera iglesia que edificás dins Mallorca. A les hores, la mar se posá plana, y se reuniren tots, sens novedat, en el port de Pantaleu, (terme d' Andraig), el día 8 de Septembre.

S' en temeren els moros, y els cristians anaren á desembarcar á les platjes de Paguera, ahont se doná la batalla de Santa Ponsa. Més envant, moriren víctimes del seu coratje, D. Guillerme y D. Ramón de Moncada, y uns cuants cavallers tengueren que aturar á la forsa al Rey en Jaume, que, desitjós de venjar la mort dels Moncadas, anava á esposar temerariament la vida, acompanyat sols de dotze guerrers.

Després de la batalla dada á n' el lloch anomenat Coll del Rey, y d' altres combats, favorables tots á les tropes del Conquistador, se sitiá á la ciutat, desde el campament de la Real. Grans esforços feren sitiats y sitiadors; pero, haventse somesa ja, la major part de l' illa, entraren els catalans dins Palma, per la porta avuy anomenada reconada de Santa Margalida, el derrer día de Desembre de l' any 1229, donant sempre son noble Rey proves del major coratje.

Acabá llavors de conquistá la resta de l' illa, y repartides les terres entre els seus cavallers s' en torná á Catalunya. Varies vegades doná el govern de Mallorca á D. Pere de Portugal, y altres tantes l' hey baratá ab altres territoris.

Tres voltes torná venir á Mallorca son Conquistador: la primera per reprimir una insurrecció de la morisma que havia quedat dins l' illa, y la segona, per fer un tractat ab ella, tornantsen á Catalunya molt content de veurer tan adelantades les obres de la Catedral, que, cumplint la seua pro-

mesa, dedicava á la Verge Santíssima. (b) Per aquest temps, se li va rendí l' illa de Menorca, y emprengué també la conquesta del reyne de Valencia, que, unit á los d' Aragó y Catalunya, vengueren á constituí la Coronilla d' Aragó.

Formá després una expedició contra Ervissa, que se li va sometre al cap d' un breu siti.

Ajudá al seu jenre Alfonso el savi, de Castella, en sa campanya cuantre els moros de Murcia, y l' any 1269 passá á Mallorca per derrera volta, á replegar gent per fer una Creuada cuantra els turchs que dominavan la Terra Santa. S' en torná á Barcelona, y partí de cap á Palestina; pero á la vista de Menorca los agafá un temporal que destruí la major part dels seus vaxells, y á pesar seu tengueren que torná arrera. Estant el Rey Jaume á Valencia, caigué malalt de gravedat, y havent pres l' hábit de l' ordre del Cister, morí el 27 de Juriol de 1276, deixant á n' el seu fill, D. Pere, els dominis d' Aragó, Valencia y Catalunya, y á don Jaume, les Balears, el Rosselló, Conflent y Montpeller. La seua mort fou vivament sentida, no sols p' els seus vassalls, sinó per tots els cristians.

L' espasa que usá el Rey En Jaume, segons tradició, la conservava l' Ajuntament de Valencia, axí com el de Palma possehia una sella y un èlm que també se creya que havia usat y que foren trasladats á la Armeria Real de Madrit; advertint que no está provada la seua autenticitat.

Aquesta es l' historia del Conquistador, tan oblidada de molts de mallorquins, que, indignes de la gloriosa herència de nostros antepassats, desprecian tot lo que se referesca á la patria petita, comensant per sa hermosa llengua y acabant per la memoria de son primer Rey, respectat per tot com una de les figures gegantines de la reconquesta espanyola.

¿Y no es una vergonya que el jovent desconega casi el nom del Rey en Jaume fins que estudia Historia de Espanya, sense passarse may p' es cap que Mallorca tengués altre príncep que heredás sa corona? Molts n' hi ha que fins y tot ignoran que Mallorca haja constituït un Reyne.

¡Ah!, si recordassem son nom ab tot el respecte y admiració que mereix, per ventura creixerian á l' ombra venerable del Conqueridor, aquestes idees nobles del Regionalisme ben entès, que, inspirantse en l' amor de sa petita patria, son la esperansa de la regeneració tan desitjada.

M. R. FERRÀ.

SANTS Y FESTES

DE LA PRESENT SETMANA

- Día 1 Dilluns.—✠ La Circumcisió del Senyor.—Comemoració de la Conquesta, en l' iglesia de Sant Miquel de Palma.
- Día 2 Dimars.—S. Isidro, bisbe y mr.
- Día 3 Dimecres.—S. Antero, Papa.
- Día 4 Dijous.—S. Tito.
- Día 5 Divenres.—S. Telesforo, Papa.
- Día 6 Dissapte.—✠ L' Adoració de los Sants Reys.—Besamans en el palau de l' Almudaina.
- Día 7 Diumenje.—S. Juliá, bisbe y mr.

(b) En la primera clau de la volta de l' absidiola major de la nostra catedral, hi ha esculpura la figura del Rey En Jaume ajonoyat fent lo vot de erigirli aquell temple.

(a) La retexa que se conserva y venera baix lo titol de *Mare de Deu de la Salut* en la iglesia de Snt. Miquel de Palma.

Conquesta de Mallorca

¡VIA DINS!

Mes, de dalt, la gatzara no arribava als qui anavan la terra socavant, y los minayres del comptat d' Ampúrias feren feyna aquell día més que may. La torre de ponent ab sa muralla, y unes vint brasses més tirant á mar, quedaren primparadas al capvespre per socons sostingudes y puntals. Al campament no hi va muntar lo compte; mes lo Rey, avisat per En Dalmau, baixá á las sitjes, ordenant que al auba calassin foch á un temps á aquell fustam, entornantsen á triar als qui devian los primers per la bretxa penetrar. De ésser un d' ells li demaná la honra lo brau Rocaberti. ¡Com entre aufals flor primerenca, 'l teu capoll obrires pera oferirte de la mort al dall! L' endemà, essent diumenge, tot l' exèrcit volgué, prompte á morir, ans combregar. No clucá l' ull, aquella nit, cap frare, sempre l' un après l' altre confessant; y d' un vilabertrench monjo á les plantes son cor obria 'l proveusal Aymar.

JURAMENT

—¿Jurau que al cim dels murs nostres senyeres, faréu tots que flamejin les primeres?

¿Que en la vila 'ls primers farém l' entrada dels nostres cavallers guiant la maynada?

y sens cuidarnos si 'ls peons seguiren anirem endevant?—¡Jur!—repetiren,

y á mitja veu, ficsa la vista al mur, lo Rey En Jaume també deya:—¡Jur!

—¿Que acte farà de trahició y perjuri, una volta en camí, lo qui s' aturi no essent ferit de cap mortal ferida?

¿Que per curarlo, del cavall la brida no tirarán, ni per donarli ajuda?

¿Que la mort d' altre no será planguda valdament sia la d' un pare ó un fill?

—¡Jurám!—y—¡Jur!—deya també el capdill.

—¿Que si un noble reula, ans que seguirlo, com si fos sarrahi sabréu ferirlo?

no respectant de sanch ni afecte 'ls llassos, ni vassall al senyor, en semblants cassos?

¿Que ningú pendrà alberch avans que sia nostra, Palma, del tot?—Jurám!—s' ohia.

—¡Jurám!—¡Jurám!—va ressoná en lo camp, y fins l' espay va repetir:—¡Jurám!

(Fragments del Poema Conquesta de Mallorca, per Damás Calvet.—2 toms en folio.—Barcelona. 1887.)

COMENSAMENT

DEL DERRER ANY DEL SIGLE XIX

Lo *Bolletí oficial del Bisbat de Mallorca*, día 23 prop passat publicá la circular sobre les *Solemni-dats eucarístiques* dispostes p' el Papa, á fi de comensar l' acte d' acatament al Reynat de Jesucrist-Deu que *es el qui es, ha estat y será sempre*. Ell, desde son trono eucarístich, centre de les peregrinacions dels feèls en la terra, real soberá, proveheix maravellosament totes les nostres necessidats.

Per axò, volguent lo nostro Prelat satisfer els piadosos desitjos dels seus diocessans, y usant les facultats del Sant Pare, ordoná que avuy día 31 de Decembre, á les deu del vespre, sia exposat so-

lemnement el Sanctíssim, en l' altar major de la Sèu y en punt de comensar l' any 1900, el meteix Sr. Bisbe, celebrarà missa, administrant als feèls la sagrada comunió. Es d' esperar que les Autoritats no hi mancarán.

Recomana, reculliment als qui, preparats ab les degudes disposicions, hi assistescan y los encarrega que fasin oració fervorosa pera que Deu s' apiadi de son pòble.

Lo meteix se farà l' any que vé en dit día y hora; de manera que tot l' any resulti desde 'l comensament fins á la fi, consagrat á Deu.

MALLORCA DOMINICAL, dant á coneixer als seus lectors l' expressada circular, no més sa pren la llibertat d' afegirhi: que una de les majors miseries que affigeixen la nostra patria es la *divisió dels catòlics*, y les *escapades* dels anyells y ovelles á sos Pastors.

¡Preguem á Deu que dins l' any que vé, dins Espanya no hi pasturi més que una sola guarda! Si axó 's lográs, estaria salvada.

DIETARI AXUT

y en salsa

Decembre

Día 16.—S'ha canviat es ròtul de *Plaza de la Consolación* p' el de *Plaza de Quadrato*.—El Senyó Governadó segueix posant muntres á ses cases de joch. Es nostro Governadó mareix una corona.—Una *rateta* feu *tala* á una casa des carré des Botons

Día 17.—Mori á Madrid, D. Tomás Blanes, fíy de D. Pere que mentres visqué fou redactor d' aquest setmanari (s. a. c.)—Gran festa á Manacor en honor de Santa Cecilia, patrona de la *Capella* d' aquella vila.—Hey ha neu en es capcuruculls de ses montanyes.—Davés sa porta de Sant Antoni un *quidam* doná una mala garrotada á un altre. ¡Vaja unes verbes!

Día 18.—En es carré d' en Ribera, á una doneta que vivia tota soleta, á una botiga, la trobaren mitx esmortida.—Mori casi repentinament, en mitx de sa carretera de Manacor, es municipal de *S' Hort des Ca*, Joan Puigcerver, (s. a. c.)—A Palma comensa á haverhi molts d' endiots. ¡Vaja una noticia més fresca!—Mor cristianament com havia viscut, D. Bartomeu Singala, distingit poeta mallorquí y director de l' *Ancora*. Que lo vejèm en la santa gloria.

Día 19.—Fa dies que plou á portadorades.—Dues dones de Lluchmajó donan un *ceu* á un' altre; y á Felanitx *ablancian* cuiros á còps de pedra.

Día 20.—De *Can bonjesús* de Petra, robaren ses gallines. Hey ha barra per tot.

Día 21.—Un poch de foch á sa Plassa d' en Coll.—A un pagès que s' hospedava á un hostel de Palma li feren casa santa des doblerets y des relloije.—Endiots de Vidagrella (Llubi) ab una volada pegaren á Santa Maria. La gaurdia civil ha agafat als que los arruxaren.—El senyó Governadó fa anà vius als jugadós.

Día 22.—No hi ha més novedat qu' endiots y porcelles; *turques*, *meules* y qualque gat ab vint ungles

Día 23.—Xoque de carruatjes en es carré de sa Ferreria, y un *idem* d' homos en es de Sant Miquel.—Ests afaitadós, fundan una *Sociedad* y la titulan: la *Progressiva*. Tot-hom va al progrés.—El *rateros* están á la orde del dia.—En es carré de Zavellá s' hi han declarat tres casos de tifus.—El *gordo* de sa loteria ha 'nat á pará *nada menos* que al *Uruguay*. Bon profit los fasso. Els altres *gordós* s' han quedat á sa Peninsula perque han tengut pó á n' es *mareo*... Y els mallorquins mos hem quedat ab un dit á l' *Orient* y s' altre á l' *Occident*. Però som tan tafarruts, que encara no mos aguarèm.

Día 24.—Sa bossa d' en *Biel* ha quedat pensida de tant de doná *aguinaldos*: també es una costum *fi de sigle* aquesta casta de *monyí*.—S' Autoritat ha donat permis als calés y cafetins per teni ubèrt tota sa nit, en rahó de ser *Noche buena*. Sa *noche buena*, dins s' època del positivisme vol di *noche* de truchs y baldufes, *gats* y *mones*, irreverències, fal-

tes contra sa moralitat; en fi: un enfilay de pecatots. ¡Bona manera de rebre al Deu de pau!

Dia 25.—Aquella endiotada que havia *pres per assalto* sa nostra Capital, ha deixat ses seues llustroses despuyes p' els reconcs de les plasses y carrers, ab molt de sentiment de la gent menuda que hi gosava ab ferlós encendre sa sanch. ¡Axi passa sa gloria del mon! Axi los n'hi emprendá també als *endiots de carn humana*.—En *Bieli* dona 'ls mols anys als abonats al seu *Dietari*, y los desitja salut, pau y gracia de Deu, y se dól de no teui *traquetes* ni doblés per fernè. ... Si 'n tengués ..., les barataria ab un endiòt de vint terces.—A *Porto-Colon* de Felanitx uns lladres anaren á robá á una casa en la cual s' hi feren ses sopes y hey torraren sobrasada.—Es *Diari de Palma*, seguint antiga costum, repartí un *Aguinaldo*, firmat per L. C. que mareix ser *posat en vasos*. Parla de sa *General*, des *Camvi*, de *janquis*, d'*inglesos*; y dona un cop de ¡*Lladres!* que *fuma 'n pipa*.

Dia 26.—Guinavetades en es Moll entre dos mariners d' un barco extrangé... Ressabis de la *Noche Buena*.—A sa plassa de *Quadrado* uns bargantells fan escorxá la *mona* á un *gató* á sò de pedrades. *Ambas á dos cosas son muy fetsimas*.—Un *pájaro* apitja es cuiro á una *pájara*. Aquest aviram engabiat té *axò*.—A n' es Bethlem de Sant Miquèl s' hi pegá fòch. Fou apagat tot-d' una.—Una dona en es carré de Sant Miquèl, ha pegat baix d' un balcò y ha mort (a. c. s.)

Dia 27.—Un soldat de cavall que venia montat demunt es cavall, pe sa carretera d' Andraitx, caigué y diuen que está grave.—Es cans tornan disfrutá de *pau octaviana*. Son els animals, después de s' homo, que abusan més, y ab més descaro, de sa llibertat.

Dia 28.—Es beneits moriren s' any de sa neu.....; de innocents en queda qualcún de tres anys per avall.—¡Deu essé innocentada...! han sentit á di que hi ha es projecte d' una *lliga* entre es cléro seculá de Mallorca ab s' objecte de fe reculá tota *invasió forastera*... Ara li fan ses basses.... vuy di: ¡*es manech!*—Diuen també que un parey de periòdichs de la *cáscara amarga* s' han convertits ¡al catolicisme? y que desde primé d' any *fermerán es cans ab llengonisses*.—¡Y que diuen de coses! diuen que un parey de caracterisats federals, vista sa campanya urbionista d' en *Pell d' Ordi*, van á professá ses doctrines ¡*integrístes?*... ¡Y mirau si hey vatx viu...! que encara ningú m' ha pogut pegá un *sabrazo* d' una pesseta. ¡Ojala sempre fossen els Innocents!... sa meua bossa no estaria tan pensida... *ratione sablazorum mihi datorum*. ¡Vaja un' arma més traidora!

Dia 29.—Oratje fresch.—A Sóller un lladre y estafadó d' òli se *topa* ab la guardia civil... ¡Que es de ve... que qui òli manetja ses mans se 'n embruta!—A Artá un *tumulto* dins es teatre; y á Esporlas nesples per llarg, devés *Son Comas*.—Un poch de foch en es carré des Sindicat.

Dia 30.—Avuy acabam aquest *Dietari*, que dona sa feyna feta als cronistas de l' any 1899.

L' any 1900, si Deu ho vol, li darém una altra forma.

BIELÍ.

CRESPELLS Y DOLCETES

Axò anirá.—Diumenje passat á les sèt del matí comensá l' *ofici de la kalenda*, en l' Oratori de Sant Felip-Neri, y, acabat, pujá dalt la trona un minyó (en Baltasar Sampere y Marqués) y predicá *en mallorquí* un bell sermonet de la venguda del Messias. Es el primer any que s' hi ha fet. Ja ha estona que igual predicació s' estila en cèrtes iglesies parroquials de Palma; però *parlant en castellá*. ... y el poble no l' entén tan bé.

Si á la Seu se fés cad' any el sermó de la Conquista en la nostra pròpia llengua, la festa que hi celebra l' Ajuntament de Palma, seria *mes mallorquina*.

Sabem que el Reverend P. Antoni Tomás demá hi predicará á Snt. Miquel, honrant la memòria de la consagració d' aquest temple, que fou mesquita, y en éll s' hi conserva el simulacre de la Verge, cedit p' el Rey En Jaume, y venerat baix lo títol de *Mare de la Salut*.

Si el Clero mallorquí, segueix l' impuls que el nostro Diocessá li ha comunicat, restablint l' us de lo nostro idioma patri, duhim camí de regenerarnos. Y ¡Perqué no hem de celebrar a Palma uns Jochs Florals? ¡Sempre hem de ser tributaris dels certamens á fora casa? Si els joves sacerdots se posan al davant d' aquest pensament, tantíssimes vega-

des exposat,..... *axò anirá*. Pues esperar que la jovenèa seglar de Palma, promoga rès d' axò..... Y noltros, glosadors de cabeyes blanchs, ja *hem perdut els jochs*.

¡Bon governant!—Demostra serho de la nostra provincia l' Excm. Sr. D. Rafel Alvarez, que va prometre y cumpleix que capturaria als jugadors. Cap dels qui abans d' éll havian comandat Mallorca havia perseguit el joch ab tanta constancia y energia.

Moltes families hi ha que han recobrat la pau domèstica y remediat la gran misèria á ne que los reduhia la passió faresta de sos pares ó fills jugadors.

¡Llástima que no tots els Batles li ajudin en sa gran campanya!

Rebut y agrahit.—Del Sr. Director de la *Revista Balear de Cièncias Mèdicas*, el Almanach de 1900, llibret que conté á més del Santoral les llistes de les corporacions y funcionaris de Cièncias Mèdiques de Balears, datos estadístichs, de Comunicacions, climatològichs y demogràfichs. Molt ben ordenat, manual, interessant y útil.

153 mil.—Y un gros pico ha estat el número de *exposicions del Sant Evangeli* que, desde 4' aparició de la nostra MALLORCA, ab l' ajuda de Deu, hem espargides entre el nostro poble. Si mos haguessin ajudat!... La nostra tirada, de 1500 números cada setmana no hauria baixat a 1.200 exemplars, que ara no més se tiran. Son molts que mos fan la competència, espargint setmanaris de fora Mallorca inspirats p' el meteix diable á fi de corrompre la nostra joventut.

Mallorquins catòlichs: si de véres desitjau la nostra regeneració moral... bé sabeu que l' vostro dever, es *ajudar als nostros* cuand no més sia per patriotisme.

Finis.—Amb aquest número repartim als nostros subscriptors un petit pronòstich per l' any 1900, amb *efemérides* confeccionat á posta per ells.

Els forans que encara no han satisfet tota la suscripció d' enguany, lo rebrán cuant saldin sos respectius contes.

DEVANT SA COVETA DE BETLEMET

L' innocent doncella
trescava el jardí
cullintne floretes
per l' Infant Deu Fill
qu' en Betlem va nexer
pe 'l mon redimir.

¡Que bella es la jove
quant la veig axis!
Llavors més demostra
lo seu cor senzill.

La pobre coveta
la vol ben guarnir
de flors oloroses,
roses, jasmíns.

La casti doncella
que té el cor humil
axí es més hermosa
que quant los vestits
de randes y seda
ab gust exquisit
cubrexen ab gracia
el seu còs gentil.

Un ram de violetes
l' hi dona á Deu nin,
perfums que s' en pujan
allá á l' infinit
D' encants y modèstia

tesor ne té rich
y un còr que batega
d' amors los més fins
per sa bona mare
per son Deu petit.

Devant la coveta
la fas l' hi sonriu;
contempla gojosa
mistèri sublim.

Llavors, si, més bella
me sembla y l' admir.
Entre les flors blanques
d' olors exquisits,
que á son Jesús dona,
més bell y més rich
l' oferta l' hi porta
de son còr sencill.

¡Deu meul á la jove
tot temps benehiu.
Que sia en la terra
ditxosa y felís,
del cèl enviantli,
del còr, son desitx.

¡Ditxós qui pot veure
sa filla ó son fill
Davant la coveta
quant resa y sonriu!

MARCELINA MORAGUES.

LAUS DEO.